

[Schmidt.]

Forrentningsprocenten er blevet 5 i det øvrige Land, vil den ikke være 5 nede hos os; men saa skal man begynde at betale, og det vil altsaa sige, at ogsaa vi skal betale, skønt vi har langt igen, inden vi kommer op paa den Forrentningsprocent, som er Forudsætningen for Betaling. Den højtærede Landbrugsminister har ganske vist sagt, at er der gode Tider, er der gode Tider for alle, og er der onde Tider, er der onde Tider for alle, det hele jævner sig. Nej, det jævner sig ikke for os, og jeg beder derfor om, at der maa blive taget Hensyn til de særlige Forhold i Nordslesvig. Der bør maaske indføres særlige Bestemmelser for Nordslesvig. — det er det, vi altid maa gøre opmærksom paa, og det gør jeg altsaa ogsaa i Anledning af dette Lovforslag.

Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa, at min Anke angaaende Grænsen ved de 60 000 Kr. kun kan vedrøre Aarene indtil 1938 med Hensyn til Rentelettelsen. Det indrømmer jeg, men mit Spørgsmaal blev ikke derfor overflødig. Hvad er Aarsagen til, at Debitorer, der har en stor Gæld i Tiden indtil 1938 — og det er nu, det kniber —, skal stilles ugunstigere end de Laantagere, der har en mindre Gæld? Det Spørgsmaal svarede Ministeren ikke paa.

Ministerens Bemærkninger angaaende min Kritik af § 27 virkede ikke overbevisende. Det er og bliver urimeligt, naar det i § 27 hedder, at Ansøgeren i „de sidste Aar“ skal have betalt Skatter, Afgifter, Renter og Afdrag. Jeg gentager, det lader sig ikke gøre, medmindre vedkommende kan hekse; det er muligt, han kan det, men at forudsætte det i en Lovparagraf er i hvert Fald urimeligt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om 3 $\frac{1}{2}$ og 4 pCt.s Laantagere aabenbart ikke havde tænkt Problemet igennem. Mon man ikke med større Grund kan rette en saadan Bebrejdelse mod Ministeren? Ministeren slipper i hvert Fald for let om ved Spørgsmaalet, naar han henviser til min Ringhed som en Type, Ministeren nærer Foragt for, og han slipper ogsaa for let om ved det ved at henvise til et gammelt Forslag fra i Fjor, der, saa vidt jeg husker, ikke var mere Livskraft i, end at det lige kunde overleve første Behandling i dette høje Ting. I denne Forbindelse at bebrejde mig, at jeg ikke tog Ordet ved den paagældende Lejlighed, forstaar jeg ikke; jeg synes næsten, det er for meget forlangt, naar man staar

som menigt Medlem af et stort Parti, at man skulde tage Ordet ved første Behandling.

Nej, efter at Ministeren har stillet Befolkningen og ikke mindst Husmændene en Rentesækning i Udsigt — det har han gjort Gang paa Gang —, maa det være Ministerens Pligt enten at følge de Anvisninger, vi giver — han maa saa kalde det Tvangskonvertering, eller hvad han nu kan finde paa —, eller ogsaa maa han finde ud af, hvordan 4 pCt. Laantagere, der nu — det vil Ministeren sikkert ikke benægte — betaler en effektiv Rente paa 5—6 pCt., faar om ikke den Halvering, som Husmandsforeningerne, Landboforeningerne, L. S. o. s. v. har gjort sig til Talsmand for, saa i alle Tilfælde den minimale Lettelse, der er Tale om gennem Konverteringen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Bag det Problem, vi her drøfter, ligger i Virkeligheden Spørgsmaalet om Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet. Det er ikke et ensidigt Landbrugsspørgsmaal, som adskillige vil gøre det til, men et Samfundsspørgsmaal, jævnt herved den højtærede Socialministers Opfattelse af det; det er et Spørgsmaal om Opretholdelse af Landbrugsproduktionen og Eksporten som Grundlag for største Delen af det øvrige Erhvervsliv og dets Import. Derfor kan man ikke bygge paa Øjeblikket, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen; det vilde efter min Opfattelse være en letsindig politisk Kapitalisering af de ekstraordinære Virkninger, som Tørken i Europa har fremkaldt, hvad Priserne angaar. Vi maa gaa dybere, tage det hele med; det var det, det ærede Medlem Hr. Krag gav Udtryk for i sin Tale i December, og det samme, jeg har givet Udtryk for ved disse Forhandlinger. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen burde være, ikke Øjeblikkets Mand, men Manden, der ser langt frem i Tiden.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Maa jeg først til det ærede Medlem Hr. Thomsen bemærke, at jeg ikke paa noget Tidspunkt har udtalt Foragt over for ham. Mine personlige Følelser over for ham har jeg overhovedet ikke udtalt mig om — jeg kan ikke tænke mig, at det skulde have nogen Interesse for det høje Ting at kende dem —, men jeg har talt om det ærede Medlem ud fra en objektiv Bedømmelse af den Maade, hvorpaa han taler Landbrugets Sag; nemlig den, at han altid taler paa kort Sigt; man